

полутонкорунной породы рождаются в 88,3% случаев физиологически зрелыми, и это обеспечивает эффективность постнатальной адаптации.

Сравнение концентрации гормонов, биохимических и морфологических показателей крови у ягнят осеннего и весеннего сезонов рождения в возрастном аспекте показало, что функциональная активность эндокринных желез, уровень метаболизма и гомеостаза зависят не только от возраста ягнят, но и от сезонных факторов. У новорожденных «осенних» ягнят все изученные показатели выше, чем у «весенних»; до 8 месяцев абсолютные значения концентрации гормонов, биохимических и морфологических показателей крови выше у ягнят, рожденных осенью; с 8-месячного возраста, они выше у «весенних» ягнят, что связано с осенне-зимним временем года.

Выявлено, что у ягнят, рожденных одинцами, концентрация гормонов щитовидной железы и коры надпочечников, биохимические и морфологические показатели крови выше в период новорожденности и полового созревания; у двоен они выше в период интенсивного роста организма – в возрасте 1-2,5 месяцев.

Заключение. Физиологические показатели гормонального статуса, биохимических и морфологических параметров крови у ягнят казахской мясо-шерстной полутонкорунной породы могут быть рекомендованы в качестве нормативных и использованы при совершенствовании этой породы овец. Результаты исследований адаптационных способностей ягнят, рожденных в разные сезоны года, необходимо использовать в дальнейшей селекционно-племенной работе с этими животными.

УДК 619:618.19-002:636.2

Сліпєцька О.О., магістр II року навчання спеціальності 211 «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Мізів В.П., асистент кафедри ветакушерства, внутрішньої патології та хірургії,

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕТОДІВ ТЕРАПІЇ КОРІВ ЗА ГОСТРОГО ПЕРЕБІГУ МАСТИТУ

Мастит корів – одна із основних проблем молочного скотарства. За даними багатьох авторів, захворювання корів на мастит може охоплювати до 50% стада [1,2].

Для лікування тварин, хворих на мастит, в даний час здебільшого використовують засоби етіотропної терапії – антибіотики та сульфаніаміди. Проте широке застосування таких препаратів має негативні наслідки: зниження їх ефективності внаслідок набуття стійкості збудниками маститу до багатьох із них; зниження резистентності організму тварин і тканин молочної залози, виникнення атрофії та індурації їй, відповідно, розвиток гіпо – та агалактії, що завдає великих збитків господарствам. Однак найбільш негативним наслідком застосування антибіотиків у процесі лікування корів, хворих на мастит, є наявність їхніх залишків у збірному молоці. Це погіршує його технологічні властивості й шкодить здоров'ю людей [3].

Незважаючи на те, що даній патології приділяється колосальна увага вчених, лікарів-практиків та виробників ветеринарних препаратів – проблема маститу не просто залишається, а *Актуальність* її лише зростає.

Метою наших досліджень було вивчити в порівняльному аспекті терапевтичну ефективність різних методів лікування корів за гострого маститу.

Об'єктом досліджень були корови української чорно-рябої молочної породи віком 3-8 років з середньою молочною продуктивністю 5-5,5 тис. кілограм молока за лактацію, що належать ППФ «Деметра» Кам'янець-Подільського району Хмельницької області.

Для вивчення повноти етіології маститу та встановлення збудників із уражених пакетів відбирались проби секрету і проводились бактеріологічні дослідження. Аналіз результатів досліджень показав, що у більшості проб молока отриманих від тварин із клінічно вираженою формою маститу, були присутні стафілококи – 47,1% та стрептококи – 32,5%. В значно меншій кількості висівались кишкова паличка – 11,4%, мікоплазма – 5,1% та ієрсинія-3,9%. При маститі з різним характером запального процесу і клінічного перебігу суттєвої різниці у видовому складі бактерій не виявили.

Як показали проведені дослідження у 60% патогенна мікрофлора проявила стійкість до тетрациклінів, у 30-50% – до аміноглікозидів. А ось до фторхінолонів та амоксициліну з клавулоновою кислотою чутливість була найвищою, відповідно-70-100%.

На основі отриманих результатів була розроблена схема лікування, яку застосували тваринам першої дослідної групи. Комплексне лікування, включало коротку новокаїнову блокаду нервів вим'язя за Д.Д. Логвиновим, внутрішньом'язові ін'єкції антибіотика широкого спектру дії «Марбокс» у поєднанні із аїнілом, що володіє протизапальними та жарознижувачими властивостями. Місцево, на шкіру в області запалення, наносили мазь «Еле-мі», а інтромамарно вводили «Синулокс LC». Хворих тварин другої до-слідної групи лікували за схемою, що до цього часу практикувалось в господарстві (часте здоювання, нанесення на шкіру враженої частки дибута-лястинової мазі, 2 рази на добу до одужання; в/м тіло-кел 1 мл/20 кг 3 ін'єкції з інтервалом 24 години, а внутрішньоцистернально – «Мастідев-ДК»).

Як свідчать отримані результати, при лікуванні тварин із серозно-катаральною формою маститу по першій дослідній групі клінічне одужання наступало в середньому уже через $2,8 \pm 0,35$ доби, що на $1,7 (p < 0,05)$ менше у порівнянні із другою дослідною. Поряд з тим застосоване лікування сприяло 100% збереженню секреторної активності альвеол молочної залози. В той же час у корів контрольної групи молочна продуктивність відновилась лише на 76%, а у трьох тварин після проведеного курсу лікування спостерігали рецидиви в результаті чого гострий запальний процес перейшов у хронічну форму.

Одночасно із урахуванням відновлення молочної продуктивності корів, які перехворіли маститом, ми визначали також якісні показники молока. Отримані результати показують, що секрет видоєний від пролікованих корів першої дослідної групи уже на 6-7 добу мав фізіологічно допустимі показники – рН 6,8-6,9, а кількість соматичних клітин була в межах 300-450, тоді як реакція

молока отриманого від тварин контрольної групи залишалась лужною ще впродовж 10-12 діб після лікування.

Отже, комплексне лікування із застосуванням короткої новокаїнової блокади нервів вим'я у поєднанні із внутрішньом'язовими ін'єкціями анти-біотика фторхінолонового ряду «Марбокс» та внутрішньомаммарним введенням препарату «Синулокс LC» сприяє швидкому клінічному одужанню корів із гострою формою маститу та стовідсотково зберігає молочну продуктивність.

Список використаних джерел:

1. Харута Г.Г. Мастити: Методична розробка. Біла Церква, 2000. 38 с.
2. Васильев В.В. Экономический ущерб от молока при маститах коров // Ветеринария, 2008. №1. С.32-34.
3. Харенко М.І., Байдевятова Ю.В. Ефективність різних методів терапії корів, хворих на серозний мастит // Ветеринарна медицина України. 2009. № 10. С. 16–19.

УДК 619:616.1/.4

Смірнов Д. Є., магістрант II курсу спеціальності «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – Горюк В. В., кандидат вет. наук., доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНІ ЗАХОДИ ПРИ АНЕМІЇ ПОРОСЯТ

Аліментарна залізодефіцитна анемія поросят – одна з найбільш розповсюджених хвороб молодняку свиней, яка приносить значний економічний збиток. Згідно літературних джерел, при інтенсивному розведенні свиней на анемію хворіють до 100% новонароджених поросят, причому смертність доходить до 30-35%. У живих поросят спостерігається значне відставання у рості і розвитку, зниження середньодобових приростів. Відомо також, що у поросят, хворих на анемію, значно знижуються клітинні та гуморальні фактори імунітету, а також виникають глибокі зміни в обміні речовин, що спричинює розвиток в подальшому у таких тварин різних респіраторних та шлунково-кишкових захворювань.

У зв'язку з цим, метою наших досліджень було провести порівняльну оцінку застосування залізодекстранових препаратів для профілактики залізодефіцитної анемії у поросят.

Основними симптомами, які вказували на розвиток гіпопластичної анемії були анемічність шкіри і видимих слизових оболонок. Захворілі тварини відставали у рості, худнули, шкіра була сухою, зморшкуватою, брудно-сірого кольору. Щетина тьмяна, скуйовджена. Відмічалось прискорення пульсу та дихання.

Вміст гемоглобіну в крові поросят був знижений до 50-70 г/л, вміст заліза в сироватці крові, не зв'язаного з трансферином, менший 70 мкг/100 мл. У мазках крові знаходили різні за розміром, формою та забарвленням еритроцити.

Біохімічні дослідження сироватки крові свиноматок – рівень загального білка та його фракцій, вміст білірубіну, амінотроксофераз знаходилися в межах нормальних фізіологічних значень. Аналіз даних, які характеризують стан мінерального обміну, показав, що відмічається тенденція до порушення фосфорно-кальцієвого співвідношення.